

TALE

19-03-2018

Tale til 1. behandling af B 69

J.nr. 2018 - 1774

CAI

Det talte ord gælder.

Tak for ordet.

Der er fremsat beslutningsforslag om, at der skal udarbejdes en uvildig ekstern analyse af, om kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen virker.

Det skal betale sig at arbejde

Regeringen har fokus på, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Derfor skal der være en reel forskel på at gå på arbejde hver dag frem for at være på offentlig forsørgelse.

Men det er klart, at vi skal have et sikkerhedsnet for de mennesker, der i en periode ikke kan få arbejde, og her udgør kontanthjælpen fortsat et rimeligt forsørgelsesgrundlag.

Vi har fundet en god balance mellem et rimeligt forsørgelsesniveau på den ene side og et reelt incitament til at arbejde på den anden side – som regeringen fuldt og holdent står inde for.

Og det ser ud til, at vores politik virker. Antallet af personer i kontanthjælpssystemet er faldet. Folk indretter sig efter reglerne og tager de job, de kan få – store som små.

Siden kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen trådte i kraft i april 2016, har vi løbende set et fald i antallet af personer i kontanthjælpssystemet.

I december 2017 var 19.600 færre fuldtidspersoner i kontanthjælpssystemet end i april 2016, når der tages højde for sæsonudsving.

Ser man på de 162.200 personer, som var i kontanthjælpssystemet i april 2016, havde 66.700 af dem forladt systemet i december 2017.

Det store fald hænger naturligvis også sammen med fremgangen på det danske arbejdsmarked.

Foruden de mange mennesker, som er afgang fra kontanthjælpssystemet til beskæftigelse eller uddannelse, har flere kontanthjælpsmodtagere også haft beskæftigelse ved siden af deres ydelse.

Andelen med ordinær beskæftigelse ved siden af ydelsen er steget fra knap 5,5 pct. i juli 2016 til godt 7,5 pct. i december 2017, hvor 10.000 personer arbejdede ved siden af deres kontanthjælp.

Det tyder altså på, at mange indretter sig efter reglerne og tager småjob, som netop kan være en trædesten ind på arbejdsmarkedet og til at kunne forsørge sig selv på længere sigt.

Ministeriets effektanalyse

Det er helt afgørende for mig, at vores politik virker. At flere kommer i beskæftigelse og får glæde af alt det, der følger med et job.

Kolleger, fællesskab, noget at stå op til, mulighed for at kunne forsørge sig selv, og ikke mindst at børnene oplever en hverdag, hvor deres forældre går på arbejde.

Lad mig derfor slå fast, at jeg grundlæggende mener, at viden og evidens er vigtigt, når der skal træffes beslutninger.

Af samme årsag har Beskæftigelsesministeriet udarbejdet og offentliggjort en effektanalyse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen.

Effektevalueringen viser, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen samlet set har haft en positiv virkning på afgang fra kontanthjælp til beskæftigelse eller uddannelse.

Effekten gælder for kontanthjælpsmodtagere over 30 år, der enten er enlige eller gifte, og som opfylder opholdskravet.

Analysen har særskilt undersøgt disse grupper for at se på kontanthjælpsmodtagere, som ikke blev ramt af andre regelændringer i samme periode.

Vi ved, at konjunkturerne i samme periode har oplevet en væsentlig forbedring.

Det tager analysen højde for. Resultaterne i analysen er rensset for konjunkturmæssige påvirkninger. Med andre ord har reglerne haft betydning, selv hvis der ikke havde været gode konjunkturer.

Det betyder, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen isoleret set har øget sandsynligheden for, at kontanthjælpsmodtagere er kommet i arbejde eller gået i gang med en uddannelse.

Effektevalueringen viser altså, at kontanthjælpsmodtagere er færre dage på kontanthjælp end før reformen.

Analysen finder, at kontanthjælpsforløbene i analysen er blevet forkortet med 3,4 dage. Det svarer til ca. 190 fuldtidspersoner. Antages det, at de kontanthjælpsmodtagere, som omfattes af andre reformer, og derfor ikke indgår i analysen, oplever samme afkortning, svarer det til 600 fuldtidspersoner strukturelt.

Jeg har fra begyndelsen i al min kommunikation om analysen understreget, at den viser en effekt på 190 fuldtidspersoner, og at tallet på 600 personer, skal tages med en række forbehold.

Det fremgår således klart af pressemeddelelsen, at analysen ser på en delmængde, og at de 600 fuldtidspersoner fremkommer ved at omregne analysens konklusioner til hele gruppen af kontanthjælpsmodtagere. Det er der ikke lagt skjul på.

Omregningen er ikke en del af analysens konklusioner, og den forudsætter, at hele gruppen af kontanthjælpsmodtagere reagerer på samme måde som delmængden.

Ministeriet har lavet omregningen, fordi det er relevant at vurdere, hvordan reformen har påvirket den samlede gruppe, uagtet at det ikke er muligt i selve effektanalysen.

Det er ikke entydigt, om den resterende gruppe af kontanthjælpsmodtagerne vil reagere mere, mindre eller tilsvarende til analysepopulationen. Det er dog sikkert, at den samlede effekt vil være større, end de 190 fuldtidspersoner.

En ekstern analyse?

Nu hvor der allerede er en stor og grundig effektanalyse mener jeg ikke, at der er grund til at bruge skatteydernes penge på, at eksterne konsulenter skal lave endnu en undersøgelse.

Effektanalysen er udarbejdet af Beskæftigelsesministeriets Analyseenhed.

Dermed gør regeringen brug af præcis samme type effektanalyser, som den tidligere regering.

Under den tidligere regering blev der således lavet effektanalyser af Beskæftigelsesministeriets analyseenhed om eksempelvis ungeinitiativerne i kontanthjælpsreformen, effekterne af ordinær uddannelse for lediges arbejdsmarkedstilknytning og af effekten af nytteindsatsen for unge i kontanthjælpssystemet.

Det sætter jeg naturligvis stor pris på, fordi det giver os mulighed for at føre en evidensbaseret politik.

Jeg noterer mig da også, at flere socialdemokratiske ministre også dengang var tilfredse med analysearbejdet, hvor Beskæftigelsesministeriets Analyseenhed kunne bidrage med evidens, efter bedste metodiske standarder.

Effektevalueringen er ikke en ekstern analyse, men analysen er udarbejdet på et højt videnskabeligt niveau, og lægger sig dermed helt op ad det arbejde og den metodiske tilgang, som mine socialdemokratiske forgængere benyttede sig af.

Der har været meget interesse for analysen og reformens betydning.

Det er glædeligt at vi har en debat om så vigtigt en reform, som skal sikre at flere kommer i job og ikke bliver parkeret på kontanthjælp.

Men jeg har også noteret mig, at der ikke er nogen der har kritiseret analysens metode, resultater eller kvalitet.

Som sagt har det i analysen været nødvendigt at isolere effekten af loftet og timereglen fra andre reformer og regler, som også kan have påvirket kontanthjælpsmodtagerne i perioden.

Det betyder, at der vil være en del kontanthjælpsmodtagere, som også omfattes af Jobreformens fase 1, men som ikke er med i analysen.

Således, ser analysen på knap en tredjedel af kontanthjælpsmodtagerne, men til gengæld måles den rene effekt af reglerne.

Andre mulige positive effekter

Analysen medregner ikke effekten af, at kontanthjælpsmodtagere i højere grad har småjobs, og derigennem kommer tættere på arbejdsmarkedet.

Samtidig ser analysen heller ikke på, om reformen har haft indflydelse på tilgangen ind i kontanthjælpssystemet.

Analysen ser på, om der er flere der afgår til beskæftigelse og uddannelse.

Uddannelse og beskæftigelse er tegn på at personen har rykket sig, og kommet tættere på arbejdsmarkedet og længere væk fra offentlig forsørgelse.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringens fokus er på, at det skal kunne betale sig at arbejde uanset hvad.

Når folk yder en indsats, tager et arbejde – stort som småt – så skal de også kunne mærke det på bundlinjen.

Det er sund fornuft, at der er en mærkbar økonomisk forskel på, om man har et arbejde eller er på kontanthjælp.

Jeg tror helt grundlæggende på, at mennesker har det bedst, hvis de kan forsørge sig selv og bidrager til samfundet.

Derfor kan regeringen ikke støtte det fremsatte forslag om endnu en evaluering af jobreform I.

Tak for ordet.